

שיחת השבוע

יוצא לאור על-ידי צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

נערכים לחג

בתי חב"ד ברחבי הארץ עורכים יותר ממאתיים סדרים ציבוריים, שבהם ישתתפו עשרות אלפים. לקראת החג בתי חב"ד מחלקים למשפחות נזקקות יותר ממאה וחמישים אלף חבילות, ובהן מצות, יין ומצרכי מזון בסיסיים. זה למעשה מפעל 'קמחא דפסחא' הגדול בארץ. לקראת הפסח הפיקו צעירי חב"ד מגוון פרסומים על החג, הלכותיו ומצוותיו, לילדים ולמבוגרים, והם הופצו במאות אלפי עותקים.

עושים סדר בעולם

שלוחי חב"ד ברחבי העולם משלימים את ההיערכות לארגון כשלושת אלפים סדרים ציבוריים, שבהם ישתתפו כרבע מיליון יהודים. סדרים כאלה יהיו בסין, בתאילנד, ביוון, בקפריסין, בבולגריה, בטורקיה, בקונגו, בניגריה, בקמבודיה וברחבי מדינות חבר-העמים. הסדר הגדול ביותר צפוי להתקיים בקטמנדו שבנפאל, שבו צפויים להשתתף כאלפיים תרמילאים ישראלים.

חדש במוזיקה חסידית

בעקבות הצלחת התקליט הראשון בסדרת משה לאופר מנגן חב"ד, הופיע עכשיו התקליט השני. יותר מארבעים כלים משתתפים בנגינת עשרה ניגונים ממבחר ניגוני חב"ד, והתוצאה מקורית ומיוחדת. גם יידל ורדיגר השיק אלבום חדש - ורדיגר איד (ובתרגום לעברית: יהודי ראוי). שנים עשר שירים במבחר סגנונות. טל' 704120-1700.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
6:51	7:28	7:15	6:48
7:51	8:29	8:07	7:44

מידע על סדרי מוקד חב"ד
פסח עם חב"ד *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מורה הדרך בדור נבון

הרבי מביא בשורה של אהבת ישראל לכל יהודי, יהיה מי שיהיה. הוא מציג מופת של ראייה כללי-יהודית, בלי הבדלי עדות, כיתות או קבוצות

הרבי. התורה מכתיבה את המציאות (צילום: שמידי)

עם היהדות הנאמנה. האפשרות השנייה הייתה הסתגרות, מתוך הנחה שיהדות אמיתית ועולם עכשווי אינם יכולים לדור בכפיפה אחת.

את ההנחה הזאת שלל הרבי מכול וכול, בעיקר מבחינה עקרונית. לא ייתכן, אמר, שהעולם כלי שנברא בשביל התורה לא יוכל להיות כלי ליישומה; אי אפשר לקבל גישה הסבורה שיש ניגוד אמיתי בין העולם ובין יהדות שורשית. להפך, מחובתנו להכניס את אור התורה דווקא בתוך הכלים והמסגרות של העולם.

יום של הודיה

הרבי הציג מודל של יהדות בוטחת בעצמה, שאינה מתגוננת ומצטדקת, ואינה נרתעת מאתגרי הזמן. הוא הוכיח כי יהדות אמיתית יכולה לשגשג באלסקה ובסאן-פרנסיסקו, באוניברסיטת הרווארד ובקופנהגן, מפני שהתורה היא המכתיבה את המציאות ולא להפך.

ראוי לנו להודות לבורא העולם על ששתל בתוכנו נשמה כבירה זו. י"א בניסן הוא יום להגברת אהבת ישראל, להפצת היהדות, לזיכוי הרבים במצוות, ובעיקר להתחזקות במשאת נפשו העיקרית של הרבי - ציפייה לגאולה האמיתית והשלמה על-ידי משיח צדקנו.

לפני מאה ואחת-עשרה שנים, ב"א בניסן תרס"ב, ירדה לעולם נשמתו הגדולה של הרבי מליובאוויטש. ככל שהשנים חולפות מתבררת עוצמת מנהיגותו. עוד ועוד חלקים בעם-ישראל מאמצים את דרכו, הנעים מאור תורתו, נעזרים בהדרכתו המדוייקת ורואים בו את מורה הדרך בדור הנבון והמבולבל שלנו.

במבט לאחור נראית בכירור המהפכה הגדולה שחולל הרבי ברחבי העולם. בהשראתו נהפכה היהדות ממתגוננת למסתערת. הוא ביסס את מפעל השלוחים, שהגיעו לכל פינה נידחת על-פני כדור הארץ והפריחו בה את חיי היהדות. הוא שמר על גחלת היהדות ברחבי ברית-המועצות, גם בימי המשטר הקומוניסטי האימתני. למעשה, הרבי העניק תעוזה והשראה לכל הכוחות האחרים של היהדות, גם אם מקצתם נרתעו בתחילה מללכת בנתיב שסלל.

הרבי מביא בשורה של אהבת ישראל לכל יהודי, יהיה מי שיהיה. הוא מציג מופת של ראייה כללי-יהודית, בלי הבדלי עדות, כיתות או קבוצות. הוא דאג לכל יהודי, ועשה הכול כדי להביא שמחה ואור לכל נפש יהודית על-פני תבל.

היכולת לשלב

בימים האלה, שבהם גוברים המתחים בין חלקי העם, חשוב להעמיד לנגד עינינו את דמותו הקורנת של הרבי, השופעת אהבה איניקץ לכל אדם מישראל. כל מי שפגש את הרבי או שמע את דבריו, חש את האהבה המפעמת בליבו לכל יהודי. מעולם לא יצא מפיו ביטוי מזלזל או פוגע כלפי יהודי. כל דמותו שופעת אור ואהבה ולימוד זכות. לכן גם הצליח להאחיז את התורה והמצוות על מיליוני יהודים בעולם.

אולי הדבר המופלא ביותר שחולל הרבי הוא היכולת לשלב בטבעיות גמורה את היהדות והחסידות בתוך העולם המודרני, הנתון לתמורות גדולות ומהירות כלי-כך.

קודם לכן עמדו לפני יהודי שתי אפשרויות: האחת, להשתלב בתוך העולם המודרני מתוך ויתור והתפשרות. הפשרות עברו לאורך כל הקו, מענייני כשרות, צניעות והידור במצוות, ועד לאימוץ השקפות עולם שאינן עולות בקנה אחד

עוצמתו של הנס הגדול

הכוח שהקב"ה עצמו נותן לפרעה.

הפיכת החושך לאור

לכן כל עוד נשלח משה אל פרעה כדי להנחית עליו מכות, לא חשש, כי בכוחו של הקב"ה להכות את מצרים; אבל כאשר נצטווה ללכת אל פרעה כדי להוציא בפועל את בני ישראל ממצרים, בשעה שעדיין פרעה נהנה מהתוקף שקיבל מהקב"ה כדי לשעבד את בני ישראל, התיירא משה מפני פרעה.

זהו החידוש הגדול בנס של שבת הגדול, כאשר עדיין עומדים קודם הגאולה, בשעה שבכורי מצרים במלוא תוקפם, ובכל זאת הם עצמם נלחמים למען יציאתם של בני ישראל ממצרים, עד שהם מכים והורגים את אבותיהם - בזה בא לידי ביטוי הכוח האלוקי הבלתי-מוגבל, שהוא למעלה אפילו מהכוח האלוקי שנתן תוקף למצרים. זה ביטוי להפיכת החושך עצמו לאור, עד שהטבע של מצרים עצמה מתהפך ומתייצב לימין בני ישראל.

(תורת מנחם כרך לט, עמ' 264)

כל ענייני העולם, ולכן אין סיבה להתיירא מפני תוקף העולם, שכן הקב"ה יכול לשדד את מערכות הטבע והבריאה ולגרום להם למלא את רצונו. לכן משה רבנו לא חשש להזהיר את פרעה לקראת המכות הצפויות לו, כי ידע שבכוחו של הקב"ה לגבור על פרעה ועל מצרים.

גזרת הבורא

חששו של משה היה ממצב שבו הקב"ה עצמו נותן תוקף ועוצמה לפרעה ולמצרים, כי לכאורה איך בכלל ייתכן מצב שבני ישראל יהיו נתונים לשליטת פרעה? אלא שהדבר נובע מרצונו של הקב"ה שניצוצות קדושה ייפלו למצרים ויתבררו ויעלו למקורם דווקא על-ידי עבודתם של בני ישראל בגלות מצרים.

נמצא אפוא שיש שלב שבו הקב"ה עצמו נותן תוקף וכוח לפרעה ולמצרים, ומעניק להם שליטה על בני ישראל. במצב כזה התוקף של פרעה נובע מרצונו של הקב"ה, שכן כל עוד לא באה שעת הגאולה, זו גזרת הבורא שפרעה ישלוט על בני ישראל, וגם גילוי אלוקי עליון ביותר לא יוכל לעמוד נגד

אחד הטעמים להגדרת השבת שלפני פסח 'שבת הגדול' הוא ש"נעשה בו נס גדול". בני ישראל נצטוו לקחת ביום הזה שה בעבור קרבן פסח, וכששמעו זאת בכורי מצרים הלכו אל אבותיהם ואל פרעה "לבקש שישלחו את ישראל, ולא רצו, ועשו הבכורות עמהם מלחמה והרגו הרבה מהם".

ההתייחסות לנס הזה כאל 'נס גדול' דורשת הסבר. הלא ניסים רבים נעשו לבני ישראל במצרים, החל בעשר המכות ועד ניסי קריעת ים-סוף. מה המיוחד בנס הזה שקבעו אותו זיכרון לדורות ובגללו קוראים לשבת 'שבת הגדול'?

חששו של משה

הדבר יובן לאחר הקדמת עוד שאלה: בזוהר נאמר שכאשר הקב"ה אמר למשה "בוא אל פרעה", להתריע לפניו על מכת הארבה הצפויה לפקוד את מצרים, פחד משה מפרעה. מדוע פחד דווקא עכשיו, ולא כשהלך אל פרעה לקראת המכות הקודמות?

הביאור הוא שהקב"ה שולט על הטבע ועל

אמרת השבוע

לא קונים בכסף

יהודי עשיר מארה"ב פנה בחודש תשרי תשמ"ב אל מזכירותו של הרבי מליובאוויטש וביקש להתקבל לפגישה. באותם ימים הרבי חדל לקבל אנשים לפגישות אישיות, והחל לקבל את המבקרים בקבוצות בלבד. אולם אותו עשיר הסביר שחלה במחלה קשה והוא חייב להיפגש לשיחה אישית עם הרבי. הוא הבטיח לתרום שני מיליון דולר למוסדות חב"ד אם תיענה בקשתו.

ענה לו הרבי: "באים לכאן מארץ ישראל יהודים, שהוציאו את פרוטותיהם האחרונות על הנסיעה, ואיני יכול לקבלם; איך אוכל לקבל יהודי רק מפני שיש לו יותר כסף?".

אותו עשיר התפעל מאוד מעמדתו של הרבי, ובימי החנוכה בא לבית המדרש ועמד עם כל הקהל. כשהרבי עבר לידו פנה אליו ובירכו.

פתגם חסידי

"מיום הלכי ל'חדר' ועוד קודם לזה, התחיל להתרקם בדמיוני ציור הגאולה העתידה... גאולה כזו ובאופן כזה, שעלידה יהיו מובנים ייסורי הגלות, הגזרות והשמדות" (הרבי מליובאוויטש)

ליל הסדר | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

שמחה שאינה שלמה

נוהגים להטיף מן הכוס כשמציינים את המכות, לרמז כי שמחתנו על שבגללנו נענש עם שלם אינה שמחה שלמה. אמנם המצרים היו ראויים לאותן מכות, אך הדבר אינו גורם לנו שמחה אמיתית; בכל מכה ומכה נגרע משהו מכוס השמחה שלנו.

(אברבנאל)

הארת הלילה

"והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה" (מן ההגדה). בעבודתם ובסיפורם האירו החכמים את חשכת הלילה ('מספרים' מלשון אבן ספיר), אך מבחינתם עדיין לא היה די אור, והם עדיין עמדו "ביציאת מצרים", ביציאה מן המצרים והמגבלות.

(לקוטי שיחות)

חישב וניכה

"שהקדוש-ברוך הוא חישב את הקץ" (מן ההגדה). הקב"ה חישב וניכה את מספר השנים שבגימטרייה 'קץ'. במקום ארבע-מאות שנה נמשכה גלות מצרים מאתיים ועשר שנים בלבד, פחות 'קץ' מן הגזרה שנגזרה.

(חזון למועד)

רק אחרי היציאה

"ואחרי כן יצאו ברכוש גדול". רק אחרי שבני ישראל יצאו ממצרים נתנו להם את הרכוש

הגדול, שכן אילו נתנו להם אותו מוקדם יותר, לא היה להם עוד חשק לצאת ממצרים...

(אמרי חן)

מתי שואלים

ההבדל בין שאלת החכם לשאלת הרשע הוא, שאצל החכם נאמר "והיה כי ישאלך בנך מחר" - קודם הוא עושה, ורק אחר-כך ("מחר") הוא שואל. לעומתו, הרשע שואל: "מה העבודה הזאת לכם" - הוא מתחיל מיד לשאול שאלות.

(אמרי יעקב)

לשאל ולחקור

"אחד שאינו יודע לשאול". בן זה יכול להיות נבון ופיקח, אך בכל הקשור לתורה ולעבודת ה' הוא בבחינת 'אינו יודע לשאול'. חסר לו רגש וקשר עמוק שמריץ אותו לשאול לחקור ולהתעמק בדברים. הוא מקבל כל מה שאומרים לו בקבלת עול, כך ציווה ה', ומה יש כאן לשאול.

(הרבי מליובאוויטש)

לא עוצרים

הרבי הריי"צ מליובאוויטש לא היה מפסיק באמצע אמירת 'דיינו'. אם רצה להסביר משהו בפסקה זו, היה מסביר קודם הקטע או אחריו. כי כל 'דיינו' רומז לשלב מסוים מיציאת מצרים ועד בניין בית הבחירה. אין אדם רשאי לעצור בנקודה מסוימת ולומר 'דיינו', אלא עליו לזכור שהוא עדיין באמצע הפרק.

דאגת הרועה

האירוע הסעיר את הציבור בארה"ב. בית-כנסת בטורונטו שבקנדה הועלה באש, וכמה ספרי תורה נשרפו. חקירת המשטרה העלתה כי ההצתה נעשתה ממניעים אנטישמיים.

האירוע הזה אירע בראשית שנות ה"למ"ד (שנות השבעים). התקשורת האמריקנית הביעה זעזוע עמוק. יהודי קנדה נחרדו לגלות שהאנטישמיות הגיעה גם אל סף ביתם.

חיים קפלן היה אז נער צעיר, כבן שלוש-עשרה, שהתגורר בטורונטו עם אימו ואחיו הצעיר ממנו, שמואל. לבני המשפחה לא היה רקע דתי, אולם סיפור הצתת בית-הכנסת נגע לליבו של הנער והסעיר את רוחו.

באותם ימים ייסד יהודי מקהילת חב"ד בעיר, הרב אברהם-יעקב גלובובסקי, מניין תפילה מיוחד בשבתות לטובת ילדי האזור, שלא נהגו ללכת לבית-הכנסת. הוא היה מתפלל איתם מבחר של קטעי תפילה, מספר את סיפור פרשת השבוע, ועורך להם קידוש ואחריו 'סעודה' של דברי מתיקה. במרוצת הזמן גדל מספר הילדים, ולעיתים באו יותר משבעים.

בשבת שאחר ההצתה התייצבו במניין שני ילדים חדשים. אלה היו חיים קפלן ואחיו שמואל. עם סיום התפילה ניגש חיים אל הרב ושאל: "כיצד ייתכן שאלוקים נתן לאנטישמים האלה לשרוף ספרי תורה!?"

הרב גלובובסקי הופתע, הביט בילד בעצב וענה: "גם אני אינני יודע. יש דברים שאיננו מסוגלים להבין".

הילד הופתע לשמוע שהרב עצמו איננו יודע תשובה, אך מתברר שדווקא המענה הפך הזה כבש את ליבו. מאותו יום החלו הוא ואחיו לפקוד את המניין בקביעות. בהדרגה החלו לקיים מצוות, עד שהביעו את רצונם לעבור ללמוד בבית-הספר של חב"ד. אימם לא התלהבה מהרעיון, אך נעתרה לרצון העז של ילדיה.

חג הפסח התקרב. הילדים ידעו כי לא יוכלו לעשות את הפסח בבית, שכן אימם לא הייתה מוכנה להבטיח שהבית יהיה כשר לפסח. הם החליטו להתארח בניוירוק, בקרבת בית-מדרשו של הרב מליובאוויטש.

חיים כתב מכתב לרבי, וציין את שמחתו על שיזכה להימצא בפסח בקרבת הרבי. במכתבו גם פירט היכן יתארחו הוא ואחיו במהלך החג.

לה להכשיר את המטבח, קנו כלים חדשים, ובסופו של דבר היה הבית כשר למהדרין.

הרבנים גם סידרו לאישה וילדיה אירוח בשני לילות הסדר אצל שתי משפחות, כדי שיוכלו לחגוג את החג באווירה שמחה, וגם יראו כיצד אבי המשפחה עורך את הסדר.

לקראת החג נסעו הרב גלובובסקי ומשפחתו לניוירוק, לעשות את החג בבית אביו, המתגורר בשכונת בורו פארק שבברוקלין.

בערב פסח נהג הרבי לחלק לציבור מן המצות שנאפו בעבורו. כל אחד ואחד קיבל חתיכת מצה קטנה. גם הרב אברהם-יעקב בא עם שני בניו לקבל את המצה. אחד מהם הוא הרב מנחם-מענדל גלובובסקי, כיום רב קהילת חב"ד וסגן מזכיר ועד רבני חב"ד, שהיה אז ילד רך.

לאחר שהרבי נתן חתיכת מצה לרב גלובובסקי ולשני ילדיו ביקש הרב גלובובסקי מהרבי מצה גם בעבור שני הילדים למשפחת קפלן. הרבי הגיב מידי: "האם הם עם אימם?". הרב גלובובסקי השיב כי אכן הילדים יהיו עם אימם בפסח, והם מוזמנים עליידי שתי משפחות לחגוג איתן את הסדרים. הרבי הוסיף ושאל אם גם האם מתארכת עם ילדיה בסדרים, והרב גלובובסקי השיב בחיוב.

על פני הרבי נראתה ארשת שביעות רצון. הוא פנה הצידה והוציא מצה שלמה, מסרה לרב גלובובסקי ואמר: "זה עבור האחים קפלן!".

חלפו כארבעים שנים. לקראת חג השבועות בשנת תשע"א נסע הרב מנחם-מענדל גלובובסקי לחוג את החג בבית-מדרשו של הרבי בניוירוק. בליל החג הלך להתפלל במניין המתקיים בחדרו של הרבי. בהיכנסו לשם ראה פתאום את חיים קפלן, כיום סב לנכדים, שבא לניוירוק לרגל חתונת אחד מילדיו.

אחרי התפילה שוחחו השניים באריכות, וחיים שאל את הרב גלובובסקי אם הוא מכיר את סיפור התקרבותו לחיי היהדות. הרב גלובובסקי, ששמע את הסיפור מאביו, שמח לשמוע זאת מבעל המעשה עצמו. חיים סיפר את כל הסיפור, עם כל הפרטים

בסיום סיפורו אמר חיים: "כששאלתי בשעתו את אביך איך ייתכן שהקב"ה אפשר להעלות באש את ספרי התורה, לא ידע להשיב לי, אך אני יודע את התשובה. אילולא האירוע הקשה הזה - אני ואחי לא היינו מגלים את עולמה של היהדות!".

שני הרבנים ניגשו אל ביתה של גברת קפלן, והסבירו לה בפרטי-פרטים איך להכשיר את הבית לפסח. הם הדגישו באוזניה עד כמה חשוב לרבי שהילדים יחגגו את החג עם אימם, ושלא תישאר לבדה בחג.

עמדתו זו של הרבי ריגשה מאוד את האישה, והיא הביעה נכונות לעשות הכול כדי שהבית יהיה כשר לפסח בתכלית השלמות. השניים סייעו

בתוך זמן קצר קיבל הנער מענה על מכתבו. הרבי השיב: "לעשות את הפסח בבית, עם האם. בדבר שאלות ופרטים להתייעץ עם הרב גלובובסקי ועם הרב שוחט, רב קהילת חב"ד בטורונטו".

הנער המופתע התקשר מיד אל שני הרבנים וביקש את עזרתם. תשובת הרבי הדהימה את שניהם, ביודעם במה הדבר כרוך.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

שמחת לידה

הגאולה נמשלת ללידה. חבלי המשיח מכונים 'חבלי לידה', ככתוב (הושע יג,ג): "חבלי יולדה יבואו לך", ועל צרות הגלות נאמר: "כי באו בנים עד משבר וכוח אין ללידה" (ישעיה לג,ג). הגאולה עצמה מכונה 'לידה': "כי חלה גם לידה ציון את בניה" (ישעיה סו,ח).

גם על המשיח נאמר שהוא עובר מעין 'לידה'. על הפסוק בתהילים (בז, ב) "בני אתה, אני היום ילידיתך" הזהיר אומר (פרשת בלק, עמ' רגב) שהפסוק הזה מדבר על לידת משיח בן-דוד. במדרש תהילים מובא שבעת הגאולה יהיה המשיח כאדם שנולד לידה חדשה, שכן יינתנו בו כוחות חדשים: "וכך תיתי שעתיה (=וכשתבוא שעתו) אמר להם הקב"ה, עלי לבראותו בריאה חדשה".

סיום השלב העוברי

עניין הלידה בכללותו דורש הסבר. מדוע שמחים על הלידה, והלוא לכאורה הלידה היא ירידה גדולה - קודם לכן היה העובר במעי אימו, וחז"ל (נידה לב) מתארים את מצבו העילאי, כאשר "מלמדין אותו כל התורה כולה". לפני הלידה הנשמה שלמה בתכלית, ולא יכולים להיות בה פגמים, ואילו אחרי הלידה האדם עלול להיכשל הן באי-עשייה מתאימה בקו של 'עשה טוב', הן בעשיית דברים שהם בגדר 'סור מרע'. ואם כן, על מה השמחה?

אלא שהשמחה של הלידה היא, שאז האדם עובר ממצב שבו הכול ניתן לו מלמעלה, למצב שבו הוא משיג דברים בכוח עצמו. לפני הלידה הוא עובר, שאוכל ושותה את מה שאימו אוכלת ושותה, והוא עצמו אינו עושה דבר. זה גם מצבה של הנשמה - כל מעלותיה המופלאות ניתנו לה מעצם הווייתה, והיא לא הגיעה אליהן בכוח עצמה. לאחר הלידה מתחילה העבודה העצמית של האדם, כשהוא משיג דברים בעבודתו-שלו ובכוח עצמו.

אמנם האדם יכול לקבל מתנות נפלאות מלמעלה, אבל דבר שהאדם לא השיג בכוחות עצמו - איננו טוב אמיתי. הקב"ה, שהוא עצם הטוב ולטוב הטוב להיטיב, רוצה לתת לנו את הטוב האמיתי, ולכן הוא יצר את עניין הלידה, שבו מתחילה העבודה העצמית של האדם, ומכאן והלאה הוא יכול להשיג את הדברים בכוחות עצמו.

על כך היא השמחה הגדולה ביום-ההולדת - שמחה לא רק להורים ולסביבה, אלא גם לנו. כי אף-על-פי שבמונחים רבים יש כאן ירידה (ממצב שבו "מלמדין אותו כל התורה כולה" וכו'), הרי עכשיו מתחילה העלייה האמיתית שלו, כי עכשיו הוא מתחיל להשיג דברים בעבודתו-שלו ובכוח עצמו.

התחיל להאיר

זה גם הקשר בין יום-ההולדת לבין הגאולה. מעלת הגאולה העתידה על הגאולות שקדמו לה, שהיא תבוא בזכות עבודתם של בני-ישראל בתקופת הגלות, שזיככו את העולם והכינו אותו לקראת הגאולה. זה עניינו של יום-הולדת, שבו מתחילה עבודתו של האדם בזיכרון עצמו והעולם שסביבו, כחלק מהמשימה הכללית של הפיכת העולם להיות 'דירה' לקב"ה.

ואם יום-ההולדת של כל יהודי הוא יום שמחה, עלי-אחת-כמה-זכמה יום-הולדת של נשמה כללית. וכפי שאמר הרבי מליובאוויטש על יום-הולדתו של חותנו, הרבי הקודם (תורת מנחם כרך לד, עמ' 110): "זהו גדול השמחה שביום ההולדת של הרבי, אשר 'הימים האלה נזכרים ונעשים', 'בכל שנה'. זוהי שמחה לא רק עבור אלו שזכו ונהנו מתורתו, אלא עד לכל 'אשר בשם ישראל יכונה', כיוון שבלידתו התחיל להאיר לכל העולם".

יום זה נותן אפוא כוח לכל יהודי להגביר עוד יותר את העבודה העצמית בזיכרון העולם ובהפצת אור התורה והקדושה בכל פינה בעולם, כדי לסיים את מה שעדיין חסר להכנת העולם כולו לקראת הגאולה הקרובה לבוא.

הרב יקותיאל פרקש אצל הרבי. "הרבי חכם"

"הרבי מכיר את תיקי הרפואי?!"

עלה אל ביתו של הרופא, הופתע לראות כי הבית שרוי באפלה וכל התריסים מוגפים. "הרופא עמד בפתח, שפוף ושבור", הוא מתאר. "הרופא סיפר שבימים האחרונים, כשאשתו מנסה להירדם, תוקפות אותה התכווצויות קשות. היא אינה מצליחה לעצום עין, וגופה נחלש והולך במהירות".

זה קרה בשנת תשל"ו, לאחר שבתו בת השבע של הרב יקותיאל פרקש נפטרה ממחלה קשה. "במחלקת הילדים במרכז הרפואי הדסה עין-כרם בירושלים היה רופא שהתמסר לבתנו במסירות יוצאת מגדר הרגיל", מספר הרב פרקש. "אחרי השבעה" הרגשתי צורך לנסוע אליו ולהודות לו על הטיפול המסור בבתנו".

הרב פרקש הוא פוסק ומורה הוראה ידוע בירושלים, ומחבר סדרת ספרי הלכה חשובים. כשנכנס אל הרופא אמר לו: "דוקטור, לשלם לך אני לא יכול, אבל אני יכול לתת לך ממה שהקב"ה חנן אותי - ללמוד איתך". הרופא, שעלה לארץ עם משפחתו מדרום-אמריקה, היה רחוק מחיי יהדות. דור שלישי של התנתקות מעולם התורה והמצוות. "בכל-זאת הביע את הסכמתו. החלטנו ללמוד יחד את ספר התניא".

אפלה בבית

מדי שבוע, בימי שני, בשעה שש בערב, היה הרב פרקש עולה אל ביתו של הרופא בשכונת רסקו בירושלים ולומד עמו את התניא. "הלימוד גרר ויכוחים ודיונים על התורה והמצוות", הוא מספר. "כעבור זמן החל הרופא להניח תפילין. בהמשך קיבל עליו לשמור עוד מצוות. לעומת זה, אשתו סירבה בכל תוקף לשנות את אורח חייה. היא הייתה אומרת: טוב לי ככה".

פעם אחת, בשנת תשל"ח בערך, כשהרב פרקש

כותבים לרבי

הרופא סיפר כי אשתו עברה את כל הבדיקות, ולא נמצאה סיבת התופעה המוזרה. "הצעתי לרופא שיכתוב לרבי מליובאוויטש, והוא השיב שלא יעשה זאת בלי הסכמת אשתו. ביקשתי לדבר עם האישה. הצעתי לה שתכתוב לרבי. בתחילה סירבה. 'וכי הרבי מכיר את התיק הרפואי שלי?', שאלה בתנועת ביטול.

"לא ויתרתי, הפצרתי בה, ולבסוף ניא אותה וכתבה. אמרתי להם שאכתוב מיד את המכתב למזכירות הרבי. עוד אמרתי לבעל שיהיה צמוד לטלפון, כי המענה יכול להגיע גם באמצע הלילה".

התכווצויות נעלמו

תשובת הרבי הגיעה במהירות: "כשרות האכילה והשתייה, אזכיר על הציון". הרב פרקש מיהר לבוא אל בית הרופא והסביר לאישה שקבלת החלטה על שמירת כשרות תביא לה רפואה. היא

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

שבת הגדול

שאלה: מה הם המנהגים המיוחדים של שבת זו?

תשובה: ערב יציאת בני ישראל ממצרים, ביום י' בניסן, שחל בשבת, אירע נס גדול: בני ישראל נצטוו לקחת שה לקרבן פסח, ואז נתקבצו בכורי מצרים אצל ישראל, ושאלום לפשר הדבר. אמרו להם: "זבח פסח הוא לה'", שיהרוג את בכורי מצרים. הלכו הבכורים אל אבותיהם ואל פרעה לבקש מהם שישלחו את ישראל, ולא רצו. ועשו הבכורים עמהם מלחמה, והרגו הרבה מהם. וזהו שכתוב (תהילים קלו'): "למכה מצרים בבכוריהם".

אך מכיוון שבשנת הארבעים במדבר נפטרה מרים הנביאה ב' בניסן, לא צויין האירוע לפי התאריך בחודש, אלא נקבע לדורות לציינו בשבת שלפני פסח, וקראוהו 'שבת הגדול' על שם הנס הגדול שנעשה בו לישראל.

כאשר שבת הגדול חל בערב פסח, קוראים את הפטרת 'וערבה' (מלאכי ג), על-פי הדעה שביעור מעשרות' (הפרשתם וחלוקתם לכוהן, ללווי ולעני וכו'), שעל כך מדובר בהפטרה). הנערך פעמיים בכל שבע שנים, מתקיים בערב פסח (אף שההלכה למעשה היא שה'ביעור' מתקיים באותן שנים בערב שביעי של פסח). כך מנהג חב"ד ומנהג הספרדים בארץ-ישראל. רבים נוהגים להפטיר הפטרה זו בכל שבת הגדול, וכן מנהג האשכנזים בא"י. ומנהג הגר"א להפטיר זאת רק כששבת הגדול אינו חל בערב פסח.

בשבת זו נהוג שהרבנים דורשים לפני הציבור בהלכות הפסח ודיני הסדר.

מכיוון שבשבת זו הייתה התחלת הגאולה והניסים, נהוג בקהילות רבות לקרוא לאחר תפילת מנחה את ההגדה, מ'עבדים היינו' עד 'לכפר על כל עוונותינו'. הספרדים אינם נוהגים מנהג זה.

מקורות: מדרש שוחר טוב, תהילים קלו. מדרש תנחומא (בובר), בא, פי"ח. תוס' שבת פזב, ד"ה ואותו. תוש"ע או"ח ושו"ע אדמו"ר הזקן סי' תל. שלחן המלך שם.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

חדש: סודות הגאולה

כל מה שצריך לדעת על הגאולה וביאת המשיח

דמותו של המשיח • תהליכי הגאולה • מה יהיה בימות המשיח • תחיית המתים • ועוד

ספר מרתק, מאיר עיניים, כתוב בסגנון קולח ובהיר, ניקוד מלא

להזמנות: טל' 1718 6041020

